ЧОГО НАЙБІЛЬШЕ ХОЧЕТЬСЯ ЗАВ. КЛУБОМ?

Чим живе нині сільський культпрацівник? Які проблеми вирішує? Над чим працює? Про що мріє? На ці та інші запитання відповідає завідуюча клубом с. Симонів Галина КАЧОРЕЦЬ.

— Чим зараз займаємось? Перш за все реконструкцією клубу. Її розпочато з ініціативи та на кошти КСП «Симонівське». Тривають роботи вже років зо три.

— Чим обумовлено ремонт?

— Симонів — село немале. Люди, особливо молодь, воліють по-справжньому відпочити, змістовно використати свій вільний час. А приміщення клубу, на жаль, цього не дозволяє: мале. Тому й вирішили його розширити.

— Що вже зроблено в цьому плані?

— Розширено (добудовано) зал для проведення вечорів відпочинку, зведено приміщення під молодіжне кафе.

— А як з допомогою зараз? Чи підсобляють, як і три роки тому?

— Аякже. Велику допомогу у реконструкції закладу надає як місцеве КСП, так і особисто його голова П. С. Садовнік. Хоч він у нас працює не дуже довго, але результати вже відчуваються. Взяти хоча б нещодавні опоряджувальні роботи. Хто найняв та оплатив працю штукатурів, які оновлювали фасад і стіни? Павло Стахович. Або опалювальна система клубу. Її також придбано і встановлено за рахунок КСП. Чи допомога коштами в опорядженні внутрішніх приміщень. Теж справа рук голови.

Крім КСП, коштами нам допомагає і райвідділ культури, який із загальної суми 270 млн. крб виділив на реконструкцію 200 мільйонів.

— І що, справді все так красиво, гладко?

— А ви приїдьте і подивіться самі. Оздоблення одного залу майже закінчено. Погляньеш — очей не відірвеш. Дерево, мармур, модульна стеля...

До речі, оновилася і наша матеріальна база. Придбано 180 нових театральних стільців, столи для кафе, сценічний одяг, штори...

— Ремонт ремонтом, а власне культура?

— Незважаючи на те, що реконструкція триває і зараз, ми продовжуємо надавати платні послуги населенню (за минулий рік таких послуг надано на суму 5 млн. крб.). Крім того, в клубі працюють гуртки художньої самодіяльності, неодноразово дитячі і дорослі фольклорні колективи, а також ансамбль гармоністів брали участь у святах, що проходили в Тучині, Корці, Сарнах, Острозі. В цьому плані зазначу, що проблеми з транспортом як такі перед нами не стоять: знову ж таки виручає КСП «Симонівське».

Традиційними на селі стали свята колядок і щедрівок, Івана Купала, власне села, незалежності, тематичні вечори, вечори-зустрічі з фронтовиками, вогники на фермах тощо. Кошти для проведення цих заходів ми беремо як із сум, що надходять від надання платних послуг, так і з субсидій профкому та правління КСП. Допомагає клубу у проведенні свят і зав. відділом молоді і спорту О. Цимбалюк.

І ще. Правління місцевого КСП не лише нам підсобляє матеріально, а й цікавиться роботою клубу у прямому розумінні слова. Останнім часом ще не проходив, певно, жодний захід, де б не було П. С. Садовніка, інших керівників господарства. Як бачите, за розвиток культури на селі ці люди всією душею.

— Таке враження, що у вас все гаразд і навіть ще трішки ліпше...

— Ні. Є, звичайно, і проблеми. Не маємо озвучувальної апаратури, баяна, ансамбль гармоністів грає на позичених гармошках, потрібно придбати костюми для художньої самодіяльності...

— Галино Анатоліївно, чого вам хочеться найбільше?

— Складне питання. Ну... Мабуть, щоб швидше закінчилась реконструкція та відкрилось молодіжне кафе. А ще — щоб клуб наш трансформувався у повноцінний будинок культури.

Він і записав розмову
Юрій КУЗЬМІН.